

vist erkendes, at Rettens Arbejde er steget meget betydeligt, og jeg tror, det med Tøje kan siges, at det er ikke blot i Rettens eget Løb, men at det er i Publikums, i Borgernes Interesse, at Domstolene ere saa vel forsynede med Arbejdskraft, at de Sager, som behandles, ikke blive unødigt forhalede paa Grund af, at Dommerne ere overbebyrdede. Der blev i Fjor meddelt os en Oversigt over de Sager, som i de senere Aar have været til Behandling i Kriminal- og Politiretten. Og naar vi se paa Forholdene i det sidste Femaar 1891—94 i Sammenligning med Forholdene, saaledes som de vare i de 5 Aar 1874—78, saaa inden Udvidelsen i 1879, viser det sig, at Antallet af de saakaldte Grundlovsfager er blevet fordoblet, idet der er en Forøgelse af 99,8 pCt., de kriminelle Sager ere voksende med omtrent $\frac{2}{3}$ eller 65,6 pCt., Antallet af Domme i kriminelle Sager med over Halvdelen, og navnlig har der været en overordentlig stærk Forøgelse af Politiretsfager, idet de nemlig ere stegne til over det femdobbelte, og Domme i Politiretsfager til mellem 5 og 6 Gange saa mange, som de vare i 1874—78. Over for en saa betydelig Forøgelse af Rettens Arbejde har Udvalget ikke stønnet andet, end at den Udvidelse, som her foreslaas, er begrundet, og at man burde gaa ind derpaa. Man har imidlertid fundet, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forøge Protokolførernes Antal. Der har nemlig hidtil stadig været en overtallig Protokolfører, som har været ansat eller bestaetiget i Justitskontoret. Man fandt da i Udvalget, og ved Forhandling med den højtærede Justitsminister er man kommen til Enighed om, at denne Protokolførers Arbejde fremtidig kan udføres af en Assistent saaledes, at man kan undgaa at forøge Protokolførernes Antal. Ligeledes har man ment, at der ikke er Grund til at gaa ind paa Forslaget om, at der kan gives fire af de lavest lønnede Protokolførere kongelig Udnævnelse. Jeg tilføjer, at det, der vil spares ved at ansætte en Assistent i Stedet for en Protokolfører, ganske vist ikke er noget væsentligt, idet Lønnen er den samme; men dels har en Assistent ikke Udgang til Lønningstillæg i Henhold til Finanslovens § 26, og dels vil der, naar Protokolførernes Antal ikke forøges, heller ikke være Anledning til at give flere Protokolførere end hidtil kongelig Ansættelse og dermed følgende Pensioneret. Med disse Bemærkninger skal jeg indstille de af Udvalget stillede Endringsforslag og dernæst Lovforslaget som Helhed til Tingets Vedtagelse.

Justitsministeren (Nelleman):

Jeg kan i det hele taget henholde mig til de Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Ordførers Side, og tror at kunne modtage de stillede Endringsforslag, som jeg altsaa tillader mig at anbefale Tinget at vedtage.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Endringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 73—74) vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslagene under Nr. 2 og 3 til § 2 af samme (se Tillæg B., Sp. 73—74)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansåret fra 1ste April 1895 til 31te Marts 1896.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Meddelelse af Stempelbegunstigelser til Laaneforeninger mellem danske Grundejere.

Mødet hævet Kl. 1. 25'.